



Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De filiab[us] inuidie que sunt q[ui]nq[ue].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

qñ q̄s dolet de bono alteri? in q̄ntū ē su
um vel aliorū hoīm bonorū et cōitatis no
cumentū: et hoc erā nō est p̄rie inuidia
et p̄t esse sine peccato. **U**n d̄ greg⁹, xxii
li. moralū. Si em̄ alicui bñ et p̄sp̄e sūc/
cederet in corper t̄palib⁹: et esset eidē oc/
casio peccandi: et in detrimentū aiesue.
licite de hoc ali⁹ p̄t tristari: qz bona anie
p̄ponēda s̄t̄ bonis corp̄is. qz sūr dignio
raz meliora. **U**n arist. i. eth. Bona aie
st̄ maxie bona. i. scie et t̄tutes Itē bonū
cōe p̄ponendū est singulariye dicit aris.
ij. ethic. Bonū cōe est diuini⁹ q̄s priua/
tum. Quarto quando quis tristatur b
bonis alterius cum ille cui accidit b̄ bo/
num est eo indignus: qd̄ non p̄t cōtin/
gere virtuosis: quia eo ip̄o q̄ aliquis b̄
talia iustus efficit et dign⁹ eisdem. h̄ esse
dicitur de bonis fortutis que possunt
prouenire dignis et indignis. **S**z quia
fm̄ doctrinam fidei bona que pueniūt
indignis in his fortutis. i. t̄palib⁹ dei
p̄uidentia et iusta dispositione pueniūt
vel ad illoꝝ correctō em: ut per hec allici
antur ad d̄eum. v̄l ad remuneracioneꝝ
p̄ bonis q̄ hic faciūt. v̄l ad maioreꝝ dā
nationē. Ideo sacra sc̄pturaꝝ sancti do/
ctores talē tristiciā nō cōmēdat. h̄ poti⁹
phibent. **Q**uia de beo deo cōmittēt ex
orare d̄eū. p̄ eovt sibi grāz det. vt sicut
tur talib⁹ bonis t̄malib⁹ ad salutē. et
nō ad dānatō em. **Q**uinto si dolet soluz
pter eminentiā alteri⁹: et talis mod⁹ si
sit indeliberatus: est p̄cc̄myeniale: b̄ pa
tet ex eo. qz cū rōe fauet et optat sibi oīme
bonū. Ergo si dolet de bono alterius ex
inuidientia deliberaata de alteri⁹ excellē/
ria ppter b̄ q̄ ali⁹ excedit ip̄m i talib⁹ bo
nis: sc̄z in sapiētia. vel in rebus t̄palib⁹: si/
ue i fauore hoīm sūne qz habz ampliorē
gl̄am et excellētiā ē p̄cc̄m mortale. et in b̄
ē p̄rie inuidia. et istd sp̄ ē malū. qz dolz d̄
q̄ gaudēdū ē: sc̄z d̄ bono p̄ximi. qz ē con/
tra charitatē p̄ximi. qz si diligo p̄ximūz
sic de beo et teneor: tuinc faueo sibi q̄cqđ
deus ei fauet. et ad hoc quislibet tenet.

L **I**sta aut̄ inuidia puenit primo
ex supbia. vñ Aug⁹ de p̄bis d̄m. fm̄ e
lui. Ubicūq̄ surrexit supbia statiz erit
ibi inuidia: nō potest supbus nō esse in/
uidus. Item puenit ex inordinata et
piscientia q̄ ip̄e appetit illa bona t̄palia se
ue honores in q̄bus ille en̄ excedit. **U**n
Greg⁹. in omel. Quicqd̄ in mūdo 2 et
piscimus: hoc p̄culdubio p̄ximis iude
mus. Vide em̄ q̄ nobis desit qd̄ ali⁹
asseqtur. Item puenit qñq; talē elibe
rata inuidia de qua iā dictū est hex certa
malicia. puta cū ppter deprauatōeꝝ ali⁹
q̄s nec amat bonū gratie et virtutis in se
ip̄o: nec videre potest in alio. et hoc est in
sp̄m̄sc̄m̄ peccare. et hoc peccatum d̄r in
uidētia fraterne gratie.

C **E**filiabus inuidie.
P Eqtur de filiabus inuidie. et q̄uo
sint peccata mortalia vel non
D **C**irca qd̄ sc̄edūm. q̄ p̄
ma filia inuidia est odium. hoc ē velle ale
cui malum et nolle bonū: hoc v̄tqz mas
lū et querum est. qz de beo omnibus bo
nū velle. deus em̄ ex malis que permit
tit fieri elegit bona. h̄ inuidia et odium ecō
uerso ex bono elegit malū: imo aliqndō
cupit p̄ bono reddere malū. et ergo od̄
um tale directe opponit charitati. iō fm̄
genus sūn̄ est peccatum mortale. h̄ ppter i
perfectō em actus possit esse veniale. sc̄z
qñ est sine deliberaatōe. **O**dire tñ viciūz
et nō naturā hoīs nō est peccatum nec p̄
prie d̄r odium: h̄ potius amor et dilectio
qz ille q̄ odit malū aliquius p̄rie diligat
bonū suum. Et sic p̄t q̄uo odū fm̄ ges
nus sūn̄ est p̄cc̄m mortale vel veniale. et
qñ nō. **U**n de odio vicioꝝ et peccatorū
d̄r ps̄. Perfecto odio oderā illos. **C**as
siodorus. Perfectus odū est hoīes dile
gere et eoz vicia sp̄ abhorre. **U**n etiāz
Hugo sup̄ Eccl. Perfectū odū est q̄ cri
mina odūn̄ et nō hoīes. **E** **G**e
cūda filia est susurratio. vt susurrae et dis
cordias seminare iter pacificos. vel ex i
uidia amicūz vel amiciciā auferresue

De peccato

collere. Unde dicit glo. Johis. i. Differencia est inter susurronem et detractorem. Susurro inter amicos discordias seminat. detractor autem aliorum bona negat et minuit: ut p[ro]p[ter]e Hermannum de Schilditz. Susuratio est grauius quam sit detraction. Aufert enim amicitiam quod perficit omnibus bonis spiritualibus. quod sine amicis nullus posservare. ut dicit p[ro]p[ter]e. 8. ethi. Eccl[esiastici]. vi. 8. Amico fidelis nulla est comparatio. Quod enim deus multum odiat ex hoc patet quod deus multum diligit pacem. Ideo venit de celo: ut pacem facheret inter deum patrem humanam naturam. Et quoniam exiuit de mundo ad patrem pacem suis discipul[um] reliquies dixit Joh. 14. Pax mea regnabo vobis. pacem meam do vobis. Et post resurrectionem apparuit discipul[um] discens. pax vobis. et ostendit eis manus et pedes quae diceret. At credite quae chara pace emi. Gleam diligenter seruante filii dei esse positis. Matth. ci. 5. Unus et Gregorius in pastorali. Si de invocatur filii qui pacem faciunt: perculubio sathanae sunt filii qui confundunt. ergo quicunque ex proposito et ex iniuria discordias seminat inter maritum et uxorem. siue inter alios homines cuiuscunquam conditionis: mortaliter totiens peccat: et diabolo familiaris fit. Unus Gregorius in pastore. Sicut nihil est preciosius deo virere dilectionis. ita nihil est desiderabilis diabolo extinctione charitatis. Quisque enim seminando iuraria dilectionem proximorum perimit hosti dei familiarium servit. Item sicut pax est via et dux ad uitam eternam. ita discordia ad infernum. Unus ambro. sup lucam. Pax est dux ad uitam eternam. Et sic christus moratur cum pacificis. ps. In pace factus est locus eius. sic diabolus cum litigiosis. Et sicut pacifici in futuro possidebunt regnum eternum ubi eterna pax est: sic litigiosi possidebunt infernum ubi est eterna discordia inter demones et dannatos. Unus etiam augustinus. de c. dei. li. ix. Non poterit ad hereditatem domini pervenire quisquis testamētū eius noluerit observare. Exemplū legitur quod q[uo]dam vir cū uxore sua triginta annis vixit in tranquilla pace quod diabolus in his eos simul facere discordes non potuit. tunc accessit diabolus ad quādam antiquā vetulā et p[ro]misit ei duos nouos calceos quod faceret discordia inter virū illū et uxore eius. Quod illa promisit: et accessit ad virū dicens quod uxoris sua unū aliū haberet quem diligenter et eum occidere vellet: nisi sibi valde cautele p[ro]uidere. quod id est vir punitus credere noluerit. Tunc postmodum accessit ad uxorem dicens ei quod maritus unā aliā amaret. et cū de sero simul comedetur in mensa: vir uxori ore toruo vultu respexit. et uxore econuerlo ostendit indignationem erga virū. Tunc uterque cepit a dhibere fidem vetule. Tunc altera die accessit ad uxorem dans ei colosseum quod magnū cultellū viri sui ad aquā benedicā truderet in eccia. et de nocte subcussino viri poneret et cū ob dormire desuper p[ro]mitteret: tunc eam reamaret. Et eadem die accessit ad virum dicens ei quod de nocte vigilaret: alios eum uxori sua interficeret. et in signū huius cultellū suū subcussino illa nocte inueniret. Quicunque cultellum ipse sub capite suo reperies arripuit et uxore p[ro]priam cum eo transfixit. Et diabolus calceos quos vetule promisit in hasta suspedit et ei trans aquam porrexit ubi stetit et p[ro]anos lauit dicens. vereor tibi appropinquare: ne me similiter decipias sicut virū et uxorem deceperisti. Unus metrista. Femina demonio tribus afflibus est mala peior. Tertia filia inuidie est gaudium in aduersis. proximi. quod gaudes de his quod proximo male succedit. hoc utique malum est et quersum. Illa enim exultatio inuidie est quasi gaudium freneticum: quod gaudent de hoc unde flendū est. immo est gaudium diabolicum: cū sic de malo alterius. De his gaudio loquitur Salomonus Prover. xviii. Qui in ruina letat alterius: non erit impenitus. Virū est quod inuidi gaudet de malo: cum tamen ipsi quantum ad natum sunt boni. quod omnis creatura dei boni



nā est. ergo dēberēt gaudere de bono et nō de malo. Et hoc accidit qz malicia est quodāmodo eis in naturā cōuersa. et iō de malicia gaudent inuidi. Inuidi vīdē tur peiores porcī. porcus em̄ porco q̄ occiditur comparat. Et inuidi oppositum faciūt. Quarta filia est tristitia in p̄s peris p̄ximi. et hoc vītīqz maliū est. et talis est infelicissimus homīm. qd p̄t ex hoc q̄ inuidus excecat vbi dēberet illuminari Job. v. Per diē incurrit tenebras Gregor. Mens inuidi cū de alieno bono affligit de radio lucis excecat. Inuidi adeo sunt infelices q̄ ip̄i amittunt q̄cqd alii lucrant. qz ip̄i de sanitate alioz infirmanf. et de vita moriunt. Sicut deū diligētib⁹ oīa coopantur in bonū. ita ecō uerso iuidis oīa coopantur in maliū que audiunt vel vīdet. qz si bona vīl. p̄spāzī gār tūc affligūt p̄terea. si aut̄ mala et triūtia tūc letant. et hoc sp̄ cedit eis in periculū. vñ Geneca. Utinā inuidi in omībus ciuitatibus aures et oculos habearent: ut de singulis p̄spēratib⁹ homīnum torqueretur. Quinta filia inuidie est dēractio. Qualiterāt dētractio dērestāda est. et quot modis fiat dētractio. et de his q̄ libēter audiunt dētractio nem: hoc totum habetur in quinto precepto. P. z. Q.

Eccl̄t̄ quarto vīdere q̄to inuidia occultat se sub tripli specie virtutū. Primo sub falso sp̄ zeli et rectitudinis. et hoc maxime cōtingit in illis q̄ se dicunt odire vicia homīm. et cū se diligēter resumerent inueniūt se non odisse vicia h̄ naturā. Et inde est q̄ isti etiā frequenter dicūt solū se rep̄hendē vicia aliorū ex zelo rectitudinis. cū tamen hoc plerūq̄ faciant ex somite odī. qz inuident alijs ex hoc q̄ sibi parificant vel q̄ ip̄os excellant in his q̄bus singularit̄ appetūt apparere. Et ista occultatio sūt Gregor. est nimis pīculosa. qz vt ip̄e dīcit est difficult̄ ad cognoscendū et etiā ad repellendum. Nā vītib⁹ dicit Gregor.

xxxij. li. moral. Error dī virtus credit difficile emendaſ. qz sepe dū homo credit se exercere virtutis actum: exercet potius viciōsum. Et exinde ulterius cōtingit q̄ homo quādoqz suos app̄ios defec̄tus defendit et occultat sub sp̄e virtutē aut amoris aut exercitū virtuosi. Remēdiū cōtra p̄t esse illud. Nam q̄ scire desiderat an ip̄m homēm vel potius ipsius viciū odiat. hoc ex eo scire poterit. q̄ homo seip̄m p̄scrutetur et diligenter attēdat. vñ sincero corde et dulciter ad illū afficiat cuius viciū p̄sequitur. Et si inuenit q̄ illū homēm dulci corde amplectit. signū est q̄ solū ipsius viciū detestatur. vñ Gregor. in moral. Affect̄ interne dīlectōis excludit amaritudinem odiosi luxoris. Si erga illū aliquaz amaritudinem sui cordis dep̄hendit: non erit senō ip̄m viciū h̄ naturā sub sp̄e virtutis detectari. Et huius inuidie Gregor. triplex signū ostendit. Primum est q̄ facies hoīs ex eo pallescit qn ip̄m cui inuidet inuenit. Secundū q̄ oculos suos dep̄mit nec ip̄m delectabilē valet itueri. Tertium signum q̄ sepe mēs hoīs q̄ inuidiam tantū amicatur q̄ pre interna amaritudine dentes qdam p̄pressionē strident. et mēbra exteriora frigescunt. Item secundū remēdiū p̄tra hoc est q̄ hoī discretōis oculo dulciter penset q̄ p̄spēritas proximi sit bona sua in nullo diminuit. Et ideo sibi p̄gaudere debet de bonis sibi diuinis: nec de ipsis bonis luxoris aculeo sauciari. Gregor. Diminutio luxoris est affectus interne dulcedinis. He cūdo inuidia se occultat sub falso affectō fraterne charitatis. et maxime apparet in illis qui sunt ex speciali affectu ad aliquas p̄sonas vel ad ordinem aliquē inclinati. qz moleste ferunt si alijs ordinibus aliquid cōmodi prouenit aut hoīnos. Et isti frequenter extenuant bonum quod relucet in personis aliorum ordinum sūt in queratione sive in doctrina salutari. Quod exinde contingit